

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 05/12/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 106

Phật pháp nói chúng sanh đến thế gian này đều là “*nhân sanh thù nghiệp*”. Chúng sanh đến thế gian này đều là vì để báo ân, báo oán, đòi nợ, trả nợ. Tất cả đều là nhân trước, quả sau. Nếu chúng ta biết rõ điều này thì chúng ta sẽ hết sức cẩn trọng trong khởi tâm động niệm. Người thế gian tùy thuận theo tập khí, phiền não, khi phải nhận quả thì họ mới sợ hãi. Người thế gian nói: “*Sắp chết mới ôm chân Phật*”. Khi nhân quả đến mà chúng ta mới quay đầu thì lúc đó đã không còn kịp. Chúng ta đến thế gian không phải do đại lực, đại nguyện, không phải do mong cầu của Cha Mẹ mà chúng ta đến thế gian do nghiệp lực. Chúng ta đến không phải do tự chủ, nếu đến khi chúng ta ra đi, chúng ta vẫn mơ hồ, không tự chủ thì cuộc đời này sẽ không có giá trị!

Hòa Thượng nói: “*Nếu chúng ta không thể tự chủ thì cuộc đời chỉ là một mảng không*”. Chúng ta đến do dẫn nghiệp, đến để thọ báo nhưng chúng ta phải chuyển đổi thân nghiệp lực thành thân nguyện lực, không để nghiệp dẫn dắt chúng ta. Chúng ta không vượt qua được tập khí, phiền não thì chúng ta giống như bèo lục bình trôi vào, trôi ra tùy thuận dòng nước trên sông.

Hòa Thượng từng nói, Ngài đã cải tạo được vận mạng của chính mình. Ngài đến Đài Loan một mình, ban đầu Ngài không có phước báu, không có sức khỏe, không có tuổi thọ nhưng Ngài đã chuyển thân nghiệp lực thành thân nguyện lực. Trong bài học hôm qua có người hỏi Hòa Thượng, ý nghĩa của việc con người đến thế gian này là gì. Nếu chúng ta chỉ lo việc ăn uống, ngủ nghỉ, mưu cầu danh lợi thì cuộc sống của chúng ta không có ý nghĩa. Ông Bà ta cũng đã nói: “*Hùm chết để da, người chết để tiếng*”. Chúng ta phải có sự cống hiến nhất định cho thế nhân. Những tấm gương đức hạnh của Việt Nam đã để lại cho hậu thế những di sản rất giá trị. Chúng ta nghe theo lời Phật, lời Thánh Hiền thì cuộc đời này của chúng ta sẽ rất có ý nghĩa. Chúng ta tùy thuận theo nghiệp thì chúng ta sẽ làm những việc sai trái phục vụ bản thân. Chúng ta chuyển thân nghiệp lực thành thân nguyện lực bằng cách là chúng ta làm những điều tốt đẹp phục vụ xã hội.

Hòa Thượng từng nói, nếu chúng ta tiếp nhận giáo huấn của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát thì chúng ta mới có thể giải thoát; Nếu chúng ta tùy thuận tập khí, thói quen thì chúng ta sẽ đọa lạc. Chúng ta tùy theo mười điều ác là chúng ta tùy thuận nghiệp lực. Thân chúng ta sát, đạo, dâm là chúng ta đang tùy thuận theo nghiệp lực. Nếu chúng ta thân không sát, đạo, dâm; ý không tham, sân, si; Miệng không nói dối, không nói lưỡi

đôi chiều, không nói lời thù dật, không nói lời hung ác là chúng ta đang làm theo nguyện lực.

Hôm qua, có người nói với tôi là tôi nên trồng rau và gửi tặng khoảng 1800 củ già đang gặp hoàn cảnh khó khăn, không có người chăm sóc. Tôi nói, tôi trồng rau để tặng tất cả mọi người, không phục vụ cho riêng ai. Chúng ta phải hết sức tinh táo, chúng ta phải chuyển đổi thân, khẩu, ý nghiệp thì những việc chúng ta làm mới chân thật lợi ích chúng sanh. Điều quan trọng nhất là chúng ta phải chuyển đổi thân, khẩu, ý nghiệp lực thành thân, khẩu, ý nguyện lực. Phật pháp dạy chúng ta: “**Cần tu Giới – Định- Tuệ, diệt trừ Tham – Sân – Si**”.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, con thời khóa sớm tối sau đó hồi hướng cầu vãng sanh Tây Phương như vậy có phải là con chấp trước không?*”.

Hòa Thượng nói: “**Đó đúng là chấp trước nhưng chúng ta nên chấp trước việc này vì trên “Kinh A Di Đà” dạy chúng ta nên chấp trì danh hiệu. Đối với tất cả pháp thế gian và xuất thế gian chúng ta đều không thể chấp trước nhưng đối với Tây Phương Tịnh Độ của A Di Đà Phật thì chúng ta nên chấp trước, chấp trước mới có thể vãng sanh. Chúng ta chấp trước vãng sanh thì chúng ta chỉ có thể sinh phàm thánh đồng cư độ. Nếu chúng ta có thể trừ bỏ chấp trước thì phẩm vị vãng sanh của chúng ta sẽ được nâng lên cao. Hiện tại, căn tánh của chúng sanh mà trừ bỏ đi sự chấp trước này thì không được!**”. Thế giới Tây Phương Cực Lạc có bốn độ vãng sanh, Phàm Thánh Đồng Cư Độ là thấp nhất. Chúng ta không thể trừ bỏ ý niệm vãng sanh, nếu chúng ta không có chấp trước này thì chúng ta không thể vãng sanh, chúng ta phải luôn gắn chặt trong lòng rằng chúng ta chỉ có thế giới Tây Phương Cực Lạc để trở về. Hiện tại chúng ta không thể không chấp trước việc này.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta phải đến thế giới Tây Phương Cực Lạc vì đó là Thánh Địa tu hành. Lúc này, chúng ta chỉ cầu đời nghiệp vãng sanh, sanh Phàm Thánh Đồng Cư Độ, việc này nhất định có thể đạt được**”. Chúng ta mang theo nghiệp đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, đến đó, chúng ta tiếp tục tu học, sau đó, chúng ta quay về độ chúng sanh, trả dần nghiệp. Nếu chúng ta vãng sanh cõi Phàm Thánh Đồng Cư Độ, đây là cõi thấp nhất nhưng ngày ngày chúng ta vẫn được nghe Phật thuyết pháp, đồng học của chúng ta đều là Bồ Tát nên chúng ta sẽ thăng tiến, không bị lui sụt. Có người nguyện một đời này trả hết nghiệp nhưng chưa trả xong nghiệp thì nghiệp đổ, họ đã mất mạng, đạo nghiệp chưa thành công.

Hòa Thượng Hải Hiền là tấm gương cho chúng ta, Ngài làm ra rất nhiều của cải, vật chất để cúng dường mọi người. Đây là Ngài tu phước, tích phước, hồi hướng phước báu cho oan gia trái chủ, họ không lấy mạng để Ngài có thời gian tu hành. Chúng ta chỉ có thể cầu đời nghiệp vãng sanh, không thể cầu tiêu hết nghiệp.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, người ăn chay thì có thể ăn ghe, ăn những con không có máu và ăn trứng được không?*”.

Chúng ta không nhẫn tâm ăn thịt chúng sanh để hạn chế tâm tham cầu. Chúng ta tham ăn thì tâm tham ngủ, tham dục cũng sẽ sinh khởi. Người thế gian cũng nói: “*Căng da bụng thì trùng da mắt*”. Chúng ta ăn nhiều thứ bổ dưỡng thì tham dục dễ sinh.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phát tâm ăn chay là chúng ta không nhẫn tâm ăn thịt tất cả chúng sanh, nếu những việc có liên quan đến sinh mạng chúng sanh thì đều là ở trong cấm giới. Nhà Phật có khai duyên, khi thân thể suy yếu, có bệnh tật, Bác sĩ chẩn đoán yêu cầu những thứ này để phối hợp với thuốc, hoặc những thứ này có sự hỗ trợ đối với bệnh tật thì chúng ta có thể được sử dụng. Chúng ta học Phật, chúng ta phải thấu hiểu đối với khai giá, trì phạm của giới luật***”.

Chúng ta chỉ dùng chúng nếu cần phối hợp với thuốc. Chúng ta phải biết việc gì nên khai, việc gì là cấm. Có người gọi điện cho tôi nói, có người đàn ông đã có vợ nhưng người đàn ông nói thương họ, không thể bỏ họ. Ở thế gian, đây là họ đang làm việc trái pháp luật, trong tu học thì đây là họ đang phạm giới tà dâm. Đây là họ thỏa mãn dục vọng, tham cầu của chính mình. Người thế gian cũng nói: “*Có chồng mà lại lấy trai, chết xuống âm phủ چرا hai nấu dầu*”. Chúng ta phải hiểu rõ khai giá, trì phạm trong nhà Phật. Trong giới rượu được khai duyên, vùng có thời tiết rất lạnh thì buổi tối có thể uống một chén rượu để giữ ấm cơ thể. Chúng ta uống rượu hằng ngày thì chúng ta đã phạm giới.

Hòa Thượng nói: “***Phật pháp ở phương diện nào cũng đều là thông tình, đạt lý, hợp tình, hợp lý***”. Ở thế gian, chúng ta tuân thủ quy định của pháp luật thế gian đó là hợp lý, hợp tình. Trong tu học, chúng ta tuân thủ giới luật của nhà Phật thì đó là hợp tình, hợp lý. Chúng ta thường cố tình làm theo mong cầu rồi mong người khác tha thứ cho mình. Người khác có thể tha thứ cho chúng ta nhưng tòa án lương tâm của chính chúng ta sẽ không tha thứ cho mình, lương tâm chúng ta biết rõ những việc chúng ta đã làm và sẽ luôn bất an.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, lý của niệm Phật để tiêu tai miễn nạn là như thế nào?*”. Người này muốn hỏi Hòa Thượng, niệm Phật như thế nào để có thể tránh được mọi tai nạn. Nhà Phật nói: “***Cảnh tùy tâm chuyển***”. Tất cả là do tâm chúng ta. Tâm chúng ta tà, ác thì chúng ta nhất định chiêu cảm tà, ác đến. Nếu tâm chúng ta thiện lương thì mọi sự sẽ thiện lương, tốt đẹp. Người thế gian cũng nói: “*Đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu*” hay “*Ngưu tầm ngưu, mã tầm mã*”. Tâm chúng ta tà ác thì những việc tà ác sẽ đến. Chúng ta thường chỉ làm cho dễ coi, chỉ làm trên hình thức; nếu chúng ta chân thật thiện lương, thì cái ác sẽ không thể đến. Chúng ta chuyển đổi được nội tâm thì cảnh sẽ chuyển.

Hòa Thượng nói: **“Tất cả tai nạn ở thế gian đều từ ý niệm bất thiện, hành động bất thiện mà sinh ra. Đây là căn gốc của tất cả tai nạn. Phật nói: “Nhất thiết pháp từ tâm tưởng sinh”. Chúng ta phải hiểu rõ đạo lý này thì chúng ta niệm Phật mới có thể tiêu tai, miễn nạn”**. Nếu thế lực bên ngoài, yêu ma quỷ quái có thể ảnh hưởng đến chúng ta thì nội tâm chúng ta đầy những điều bất thiện, mơ mơ hồ hồ. Tất cả mọi sự, mọi việc đều do tâm của chúng ta tạo ra. Hòa Thượng từng nói: **“Chúng ta bị ma ám vì tâm của chúng ta là tâm ma”**. Tâm chúng ta có sức định, thuần tịnh, thuần thiện thì ma không dám đến.

Ngày trước, một số người ngoại đạo, họ thấy Phật có sức ảnh hưởng rất lớn đến chúng sanh nên họ mời Phật đến để cúng dường, sau đó họ đóng cửa lại và thả một con rồng độc vào trong phòng. Con rồng độc bị tâm từ bi của Phật cảm hóa nên trở nên rất hiền lành, nằm xuống cạnh Phật. Sau đó, những người ngoại đạo này cảm phục tâm từ bi của Phật nên đã theo quy y với Ngài. Phật nói: **“Nhất thiết pháp từ tâm tưởng sinh”**. Tất cả mọi sự, mọi việc do tâm chúng ta sinh ra. Tâm thuần tịnh, thuần thiện thì mọi hoàn cảnh sẽ thuần tịnh, thuần thiện. Chúng ta đang dùng tâm gì để niệm Phật? Chúng ta dùng tâm thuần tịnh, thuần thiện niệm Phật thì chúng ta mới có thể tiêu trừ nghiệp chướng. Chúng ta dùng tâm tham cầu, **“danh vọng lợi dưỡng”** để niệm Phật thì tai nạn sẽ đến.

Hòa Thượng nói: **“Niệm Phật là pháp môn tối thị trong tất cả pháp môn”**. Pháp môn niệm Phật phù hợp với tất cả căn tánh của chúng sanh. Khi tất cả Kinh pháp không thể cứu giúp một người thì cuối cùng câu **“A Di Đà Phật”** có thể cứu họ. Ngài Oánh Kha là người xuất gia tu hành nhưng phạm trai, phá giới, khi Ngài nhận thấy mình chắc chắn sẽ đọa Địa ngục thì Ngài đã quay đầu. Chúng ta phải có một lần phản tỉnh lớn như vậy thì chúng ta mới có thể chuyển đổi.

Hòa Thượng nói: **“Khi tất cả Kinh sám không thể tiêu trừ được trọng tai đại nạn thì câu Phật hiệu vẫn có thể cứu giúp. Tất cả Kinh pháp không phải là không tốt nhưng không đạt đến được cứu cánh viên mãn. Niệm Phật là đại thiện cứu cánh viên mãn, người hiểu rõ đạo lý này không nhiều. Chúng ta nói ra điều này mà người khác có thể tin sâu, không nghi thì rất khó. Tổ Sư Đại Đức xưa, Thích Ca Mâu Ni Phật trong 49 năm nói ra tất cả các Kinh pháp, đem ra so sánh tỉ mỉ thì trong tất cả Kinh mà Thích Ca Mâu Ni Phật nói ra, tinh hoa nhất chính là “Kinh Hoa Nghiêm”, đây là căn bản của tất cả các Kinh. Thế nhưng “Kinh Hoa Nghiêm” đến sau cùng, Phật bảo các hàng Bồ Tát cầu sanh Tịnh Độ”**.

Hòa Thượng nói: **“Đệ nhất Kinh của Tịnh Độ là “Kinh Vô Lượng Thọ”, tinh hoa của Kinh là 48 nguyện, nguyện thiết yếu nhất trong 48 nguyện là nguyện thứ 18, nguyện thứ 18 chính là “trì danh niệm Phật”. Do đây có thể biết, không chỉ Thích Ca Mâu Ni Phật lấy niệm Phật làm trung tâm mà mười phương ba đời tất cả chư**

Phật đều lấy niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ làm mục tiêu để tu học. Cho nên công đức của niệm Phật là siêu vượt không gì có thể so sánh được”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!